

Curtea Supremă de Justiție**DECIZIE**

12 februarie 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Constantin Gurschi,

Judecătorii - Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 09 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 august 2013 de către inculpatul

Suleimenov Igor Iscander, născut la 08 mai 1978, originar și domiciliat în or.Bălți, str.Chirova 28/1.

Termenul examinării cauzei:

1. 11.10.2011 - 09.04.2013 - prima instanță,
2. 17.06.2013 - 28.08.2013 - instanța de apel,
3. 27.11.2013 - 12.02.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 09 aprilie 2013, Suleimenov Igor a fost condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicare, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 5 ani și 3 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Suleimenov Igor, la 27 august 2011, aproximativ la ora 01.00, aflându-se împreună cu cet.Balan Serghei la domiciliul său din str.Chirova 28/1, mun.Bălți, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict apărut între ei, acționând cu intenție directă, fără careva motive, i-a aplicat ultimului două lovituri cu cuțitul de bucătărie în regiunea spatelui cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.348/D din 06.09.2011, vătămări corporale grave sub formă de două plăgi în regiunea lombară, lombar-toracal pe stînga.

Tot el, la 26 iulie 2012, aproximativ la ora 21.00, împreună cu o persoană nestabilă de organul de urmărire penală, aflându-se la intersecția str.Belousov cu str.Victoriei, mun.Bălți, în urma unei certți, pe fonul unor relații ostile apărute între el și cet.Coziac Boris, acționând cu intenție directă, îndreptată spre cauzarea vătămarilor corporale, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu picioarele în diferite părți ale corpului, inclusiv și în regiunea mîinii drepte cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.392/D din 20.09.2012, vătămări sub formă de hemoragie în conjunctiva ochiului stîng, fractură falangă unghiară fără deplasarea degetului 2 a mîinii drepte, ce se califică ca vătămare corporală medie, care a condiționat dereglarea sănătății de lungă durată.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare pe învinuirea adusă în baza art.151 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de el, invocînd că partea acuzării nu a prezentat probe directe ce ar fi confirmat că anume dînsul l-ar fi lovit cu cuțitul pe S.Balan, iar declarațiile martorilor A.Cricunov, O.Starahcotelinaia, T.Cveatcovscaia urmau a fi apreciate critic, fiindcă aceștia nu au văzut momentul cînd S.Balan a fost înfipt cu cuțitul și de către cine; instanța nu a ținut seama că dînsul i-a

acordat părții vătămate primul ajutor, plecând cu el la spital; instanța la stabilirea pedepsei pe capătul de învinuire în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, urma să-i aplice prevederile art.79 Cod penal, reieșind din faptul că conflictul a fost provocat de însăși partea vătămată, care l-a determinat la aplicarea și cauzarea leziunilor corporale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 august 2013, apelul inculpatului, a fost respins, ca nefondat.

4.1. Instanța de apel verificând, potrivit art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, probele examinate de prima instanță, și anume declarațiile inculpatului Ig.Suleimenov, a părții vătămate S.Balan, a martorilor A.Cricunov, O.Starahcotelinaia, T.Cveatcovscaia, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.08.2011, informația din secția traumatologie, raportul de expertiză medico-legală nr.348/D din 06.09.2011, informația parvenită din Penitenciarul nr.4, or.Cricova, a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, făcând o încadrare juridică corectă a acțiunilor acestuia.

La fel, instanța de apel a considerat neîntemeiat argumentul inculpatului, precum că declarațiile martorilor A.Cricunov, O.Starahcotelinaia, T.Cveatcovscaia urmau a fi apreciate critic, din motiv că aceștia nu au văzut momentul când dînsul l-ar fi înfipt cu cuțitul pe S.Bulat, deoarece declarațiile acestor martori conțin suficientă informație din care se deduce că anume inculpatul i-a aplicat lovituri lui S.Balan și că aceștia nu aveau motive de a-l calomnia. Instanța a conchis că, reieșind din faptul că au fost depistate urme de sînge în parametrii curții casei și că inculpatul a vizitat partea vătămată la spital, demonstrează că dînsul a avut posibilitatea de a-i convinge, atît pe partea vătămată, cît și pe martorii în cauză, să-și schimbe declarațiile în ședința de judecată în favoarea sa. Din aceste motive, instanța de apel a apreciat critic declarațiile părții vătămate S.Balan date în ședința de judecată, precum că dînsul ar fi fost rănit de alte persoane, cît și a martorilor A.Cricunov, O.Starahcotelinaia, considerînd că aceștia doresc să-l ajute pe inculpat să evite răspunderea penală pentru fapta comisă, în legătură cu ce și-au schimbat declarațiile date la urmărirea penală.

Referitor la episodul părții vătămate B.Coziac, instanța de apel a constatat că inculpatul este de acord cu starea de fapt stabilită de prima instanță și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui, și, critică hotărîrea doar în partea stabilirii pedepsei, considerînd că în privința sa urmau a fi aplicate prevederile art.79 Cod penal.

Asupra acestui motiv, instanța de apel a conchis că, în cauză nu au fost stabilite careva circumstanțe excepționale ce ar permite instanței de a-i aplica inculpatului pedeapsa sub limita minimă prevăzută de sancțiunea art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, de care acesta a fost recunoscut vinovat, iar faptul recunoașterii vinovăției a fost apreciat ca o circumstanță atenuantă, care a fost luată în considerație de prima instanță la stabilirea pedepsei. Astfel, ținînd seama de prevederile art.7, 75, 61 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al faptelor săvîrșite de inculpat, de persoana acestuia, care anterior a mai fost tras la răspundere penală și a comis infracțiunea în stare de recidivă, instanța corect a conchis că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin izolarea lui de societate, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8, 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare pe învinuirea adusă în baza art.151 alin.(1) Cod penal, iar în baza art.152

alin.(2) lit.e) Cod penal să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, invocând că instanțele de judecată au dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, fapt ce a dus la condamnarea nefondată a lui pe episodul părții vătămate S.Balan, nefiind luate în considerație declarațiile sale și ale martorilor date în ședința de judecată, și la cauză lipsește corpul delict, cu care a fost comisă fapta; instanțele de fond la stabilirea pedepsei pe învinuirea adusă în baza art.152 Cod penal i-au aplicat o pedeapsă prea aspră, neținând cont că partea vătămată a fost inițiatorul conflictului și că dînsul a recunoscut vina.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond în cazul în care instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, ori faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Raportînd normele nominalizate la situația în cauză, Colegiul conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, iar reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanțele de fond, de competența cărora este stabilirea acesteia.

Colegiul penal reține că instanțele de fond, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-au dat o apreciere justă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității lor, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungînd la concluzia corectă că anume Ig.Suleimenov a săvîrșit fapta prevăzută de art.151 alin.(1) Cod penal.

Temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția sa în săvîrșirea infracțiunii imputate, precum că nu dînsul i-a aplicat loviturile cu cuțitul părții vătămate S.Balan, nu pot fi reținute, deoarece atît prima instanță, cît și instanța de apel au motivat condamnarea lui prin faptul că, acuzarea a prezentat suficiente probe, care cu certitudine dovedesc vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii imputate, și anume: declarațiile date în cadrul urmăririi penale de către partea vătămată S.Balan, din care cert rezultă că a fost lovit cu cuțitul anume de inculpat, inclusiv și a martorilor A.Cricunov, O.Starahcotelinaia, T.Cveatcovscaia, și actele cauzei - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27.08.2011, informațiile parvenite din secția traumatologie și Penitenciarul nr.4, or.Cricova, raportul de expertiză medico-legală nr.348/D din 06.09.2011, din conținutul căruia reiese că părții vătămate S.Balan i-au fost cauzate vătămări corporale grave periculoase pentru viață, probe care, luate în ansamblu, dovedesc vinovăția lui Ig.Suleimenov în comiterea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal - vătămarea intenționată gravă a integrității corporale sau a sănătății, care este periculoasă pentru viață.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția lui Ig.Suleimenov, după cum rezultă din sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, care s-au pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-au motivat concluziile prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Instanța de apel corect a apreciat critic declarațiile părții vătămate S.Balan date în ședința de judecată, precum că nu a fost rănit de inculpat, dar de alte persoane când a plecat după țigări, deoarece potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului urmele de sânge au fost depistate doar în curtea casei, unde s-a desfășurat conflictul, dar nu și în stradă, și, reieșind din faptul că anume S.Balan a solicitat martorilor A.Cricunov și O.Starahcotelinaia să-și schimbe depozițiile în ședința de judecată, just a apreciat că schimbarea declarațiilor acestora ca o dorință de a-l ajuta pe inculpat să evite răspunderea penală pentru fapta comisă.

Totodată, Colegiul penal atestă că argumentele invocate de recurent referitor la achitarea sa în baza art.151 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, conform art.27 și art.414 alin.(2) Cod de procedură penală, aprecierea probelor și circumstanțelor de fapt ale cauzei ține de competența instanțelor de fond și de apel, iar instanța de recurs poate interveni în soluția instanței de apel, doar în cazul în care se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă.

Prin urmare, motivele invocate de recurent ce țin de starea de fapt, de afirmațiile precum că incorect au fost apreciate declarațiile părții vătămate și a martorilor, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile. Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce în cursul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Din acest punct de vedere se consideră neîntemeiată și trimiterea făcută de recurent la art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, neexistînd o careva eroare de drept, deoarece instanța de judecată nu a făcut o altă încadrare juridică a faptei comise de către Ig.Suleimenov decît cea în baza căreia acesta a fost pus sub învinuire.

Cît privește infracțiunea săvîrșită de Ig.Suleimenov pe episodul din 26.07.2012 în privința părții vătămate B.Coziac, Colegiul reține că, autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui în baza art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal, și critică hotărârile doar în partea individualizării pedepsei, considerînd că instanțele incorect nu au luat în considerație faptul că inițiatorul conflictului a fost partea vătămată și că dînsul a recunoscut vina, solicitînd aplicarea în privința lui a prevederilor art.79 Cod penal.

Verificînd acest temei, Colegiul penal constată că instanțele de judecată, la aplicarea pedepsei inculpatului, au respectat prevederile art.61, 75 Cod penal, au ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunilor săvîrșite, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea, precum și de persoana inculpatului, care a recunoscut vina parțial, a comis infracțiunea în stare de ebrietate, anterior a fost condamnat de nenumărate ori, antecedentul penal precedent nefiind stins, și corect au considerat că corijarea și reeducarea lui poate avea loc numai prin izolare de societate, pedeapsa fiindu-i numită în limitele sancțiunilor art.151 alin.(1) și a art.152 alin.(2) lit.e) Cod penal.

Prin urmare, argumentul inculpatului, precum că pedeapsa stabilită este prea aspră și instanțele nu au luat în considerație faptul că a recunoscut vina, ceea ce permite aplicarea în privința lui a prevederilor art.79 Cod penal, este neîntemeiat, deoarece această circumstanță este una atenuantă, prevăzută de art.76 alin.(1) Cod penal, care a fost reținută

la stabilirea pedepsei, dar nicidecum nu este o circumstanță excepțională, astfel că pedeapsa definitivă stabilită inculpatului de 5 ani și 3 luni închisoare, corespunde faptelor săvârșite și își va atinge scopul prevăzut de art.61 Cod penal.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul - art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reținînd prevederile sus-menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de inculpat și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea lui, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Suleimenov Igor împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 09 aprilie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 28 august 2013, în propria lui cauză penală, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 05 martie 2014.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu